

Sløret og Sannheten

En bibelsk undersøkelse av sløret som skjuler sannheten

Fereshteh Soltani

Sløret og Sannheten

Sløret var ikke bare over Moses' ansikt. Det ligger også over menneskets hjerte — menei μένει^{G3306} — det blir, det fortsetter, inntil man vender seg til Herren. Da Moses kom ned fra Sinai-fjellet etter å ha vært i Guds herlighet, ble folket redde. Derfor la han et slør over ansiktet sitt (2. Mosebok 34:29-35). Det hebraiske ordet for slør er masveh מַסְוֶה^{H4533} — et ord som bare forekommer tre ganger i hele Det gamle testamentet, alle i dette kapitlet. Ordet kommer av en rot som betyr "å dekke over." Moses' ansikt strålte av Guds herlighet, men han dekket det til.

Men i 2. Korinterbrev kapittel 3 forklarer Paulus at dette sløret ikke bare var et stykke stoff. Det var også et bilde på en åndelig virkelighet. Paulus sier: "Men deres sinn ble forherdet. For den dag i dag bliver det samme slør ved lesningen av den gamle pakt, og det blir ikke løftet bort; for det blir først opphevet i Kristus" (2. Korinterbrev 3:14). Det greske ordet for slør er kalyma κάλυμμα^{G2571} — et dekke, et teppe. Beslektet er verbet kalyptō καλύπτω^{G2572} — å dekke til, å skjule. Paulus sier at når Moses leses, ligger det et slør over deres hjerte (v. 15). Sløret er ikke lenger over Moses' ansikt — det har flyttet seg. Det ligger over hjertet til dem som ikke ser Kristus i Skriften. Legg merke til ordet for "utildekket" (sløret blir ikke løftet bort) i vers 14: anakalyptō ἀνακαλύπτω^{G343} — ana (opp/tilbake) + kalyptō (dekke) = å trekke sløret tilbake. Det samme ordet brukes i vers 18: "men vi alle, som med utildekket ansikt ser Herrens herlighet." Sløret er ikke bare fjernet — ansiktet er blottlagt for Guds herlighet.

Legg merke til Paulus' ord i vers 14: det blir ikke løftet bort, for det blir først opphevet i Kristus. Ordet for "opphevet" er katargeō καταργέω^{G2673} — å gjøre inaktiv, å sette ut av kraft. Samme ord finner vi i Romerbrevet 6:6 om dåpen: "vårt gamle menneske ble korsfestet med Ham, for at syndens legeme skulle tilintetgjøres" — katargeō. Sløret oppheves i Kristus — καταργηται (2 Kor 3:14). Den gamle Adam tilintetgjøres i dåpen — καταργηθῇ (Rom 6:6). Samme ord, samme handling. Men merk: i Det nye testamentet er ikke "vende om til Herren" (2 Kor 3:16) og dåp adskilte hendelser. I Apostlenes gjerninger blir de som vender om, døpt samme dag, samme time (Apg 2:41, 8:36-38, 10:47-48,

16:33). Sløret tas bort OG den gamle Adam tilintetgjøres i samme bevegelse — vendepunktet som vannet setter segl på. Sløret kan ikke fjernes ved menneskelig anstrengelse. Det oppheves bare i Kristus. Og så kommer nøkkelverset: ”Men når noen vender om til Herren, blir sløret tatt bort” *periaireō περιαιρέω*^{G4014} (2. Korinterbrev 3:16). Ordet *periaireō* betyr bokstavelig ”å ta bort det som omgir” — som å løfte et teppe eller kaste loss et anker. Når du vender om til Herren, blir dekket fjernet. Ordet for ”vender om” er *epistrophō ἐπιστρέφω*^{G1994} — å snu seg, å vende tilbake. Det er det samme ordet som brukes om omvendelse: en aktiv, bevisst vending bort fra noe og mot noe annet.

Dette gjelder oss alle. Ingen av oss bør tro at vi ikke trenger å prøve vår tro mot Guds Ord — enten vi er nye troende, har vært kristne i mange år eller er pastorer. Jeg setter meg ikke over andre. Jeg ønsker bare å stille et enkelt spørsmål: Er det jeg tror, virkelig det Bibelen lærer — eller er det en tradisjon jeg har arvet? Paulus skriver at sløret ligger over hjertet ”ved lesningen av den gamle pakt” — det vil si, selve Skriften kan leses uten at sannheten trenger inn, fordi sløret hindrer oss i å se Kristus som nøkkelen til alt.

Når det gjelder dåp, ser vi i Det nye testamentet gang på gang den samme rekkefølgen: Mennesker hører evangeliet, kommer til tro, omvender seg og blir deretter døpt. Det finnes ikke ett eneste eksempel i Apostlenes gjerninger på at noen ble frelst og forble udøpt. Hvorfor? Fordi sløret over hjertet må løftes først — og når det løftes, ser vi sannheten slik den er i Kristus. Og Kristus befalte dåp for alle som tror.

Og her er den kritiske sannheten: i hele Det nye testamentet finnes det ikke ett eneste eksempel på at noen vendte seg til Herren og forble udøpt. Ikket ett. Etio-pieren trodde og ble døpt samme time (Apg 8:36-38). Fangevokteren trodde og ble døpt midt på natten, samme time (Apg 16:30-33). Lydias hjerte ble åpnet og hun ble døpt samme dag (Apg 16:14-15). Tre tusen trodde på Pinsedag og ble døpt samme dag (Apg 2:41). Saulus trodde og ble døpt ved første anledning (Apg 9:17-18). Kornelius trodde og Peter befalte at han skulle døpes umiddelbart (Apg 10:47-48). Sløret ble aldri fjernet i Det nye testamentet uten dåp. Omvendelse og dåp er samme hendelse — den indre virkeligheten og det ytre uttrykket, uoppløselig ett.

Den dypeste forbindelsen mellom sløret og dåpen finner vi i ordet *katargeō καταργέω*^{G2673}. I 2 Korinterbrev 3:14 sier Paulus at sløret ”blir opphevet i Kristus” — *katargeō*. Samme ord bruker han i Romerbrevet 6:6 om dåpen: ”vårt gamle menneske ble korsfestet med Ham, for at syndens legeme skulle tilintetgjøres (*katargeō*), så vi ikke lenger skal tjene synden.” Sløret oppheves i Kristus — og det gamle mennesket tilintetgjøres i dåpen. Det er samme ord, samme handling, samme virkelighet: når sløret fjernes, ser vi Ham. Når vi stiger ned i vannet, blir den gamle Adam tilintetgjort.

Tenk også på forhenget i templet. Da Jesus døde, ble forhenget i templet revet i to fra øverst til nederst (Matteus 27:51). Det greske ordet for forheng er *katapetasma καταπέτασμα*^{G2665} — et annet ord enn sløret over Moses’ ansikt (*kalyμμα*), men den samme virkeligheten:

barrieren mellom mennesket og Gud er fjernet i Kristus. Moses' slør skjulte herligheten som forblev utenfor rekkevidde. Templets forheng stengte veien inn til Det aller helligste. Begge er revet bort i Ham som er veien, sannheten og livet.

Moses tok sløret av når han gikk inn for Herrens åsyn (2. Mosebok 34:34). Slik er det også for oss. Når vi kommer til Ham med et ydmykt hjerte, er Han trofast til å ta bort ethvert slør som hindrer oss i å se sannheten. Gud kaller oss ikke først og fremst til å følge tradisjoner, men til å følge Hans Ord.

Hvordan dette ble laget

Dette er forfatterens eget verk. Det ble satt sammen med [junifye](#) og en KI-assistent.

En gave til støtte — [Stripe](#) eller **Vipps 909 24 934**

Skann for å lese denne boken på nett